

متن پرسش

سلام باتشکر از جواب صریح استاد در جواب سوال یکی از طلاب در شماره ۷۳۹۸ که فرمودند: چه نیازی است که طلبه میل داشته باشد... چه به سزاست که در بین طلاب مخصوصا خواهران ساده زیستی فراموش نشود چون گاهی چنان با تجمل مواجه میشویم که دقیقا مشخص نیست مدرک حوزه با لیسانس دانشگاه تفاوتی دارد یا نه. اثری دارد یا نه؟... و ما به یاد جمله ایی از آیت الله مرحوم مشکینی در درس اخلاقشان افتادیم که در جمع طلاب فرمودند: دنیا داشتن بد نیست ولی تا جای ممکن برای رضای خدا از دنیایتان هم بگذرید، شما در چشم هستید...

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در روایت داریم اگر اهل علم، طالب دنیا هستند، در عالم بودن آنها شک کنید. حضرت علی علیه السلام در خطبه ۱۵۹ نهج البلاغه می فرماید: روش پیامبر خدا صلی الله علیه و آله وسلم در این که به او تاسی و از او پیروی کنی برای تو کافی است، و رفتار او دلیل بر زشتی و نقص دنیا و بسیاری رسوایی ها و بدی های آن می باشد، زیرا دنیا به کلی از او گرفته شد، و از همه سو برای دیگران مهیا گردید. او از پستان دنیا شیر ننوشید، و از زیب و زیور آن دوری جست. محبوب ترین بندگان نزد خداوند کسی است که به پیامبر او اقتدا کند، و به دنبال او گام بردارد. او لقمه دنیا را با اطراف دندان می جوید؛ یعنی به خوراک کم بسنده می کرد، و به دنیا توجهی نداشت. از همه مردم دنیا بیشتر پهلویش از آن تهی، و شکمش از همگان گرسنه تر بود. نعمات دنیا به او پیشنهاد شد، لیکن از پذیرفتن آن خودداری کرد. او آن چیزی را که خداوند دشمن داشته است، دشمن می داشت، آنچه را خداوند حقیر شمرده او نیز حقیر شمرد و چیزی را که خداوند خرد و کوچک دانسته، او نیز خرد و ناچیز می دانست. پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم روی زمین طعام می خورد، مانند بردگان می نشست، به دست خود بر کفش و جامه اش وصله می زد، بر الاغ برهنه سوار می شد، و یکی را هم در پشت سر خود سوار می کرد. پرده ای بر در اطاقش آویخته دید که در آن تصویرهایی بود؛ به یکی از همسرانش فرمود: ای زن، این را از نظر من پنهان کن، زیرا هنگامی که به آن می نگرم به یاد زیب و زیور دنیا می افتم! او با تمام قلب خویش از دنیا رو گردانید، و یاد آنرا از خود دور ساخت، و دوست داشت که زیورهای دنیا از نظرش ناپدید باشد مبدا از آن جامه فاخری برگیرد، یا دنیا را جای آرمیدن بشمارد، و امید درنگ در آن داشته باشد. بنابراین، بیننده باید با چشم خرد بنگرد که آیا خداوند با این کار، محمد صلی الله علیه و آله وسلم را گرامی داشته و یا خوار ساخته است. اگر بگوید خوار کرده است،

دروغ گفته و به خداوند بزرگ سوگند، بهتان بزرگی زده است، و اگر بگوید او را گرامی داشته، باید بداند که خداوند آن دیگری را خوار داشته که دنیا را برای او فراخ و گسترده ساخته، زیرا آن را از مقربترین کسان به درگاهش دریغ داشته است. بنابراین کسی که می‌خواهد تأسی جوید باید از پیامبر خود پیروی کند و در پی او گام بردارد، و به هر جا او وارد شده به آن جا درآید. و اگر چنین نکند، از هلاکت ایمن نخواهد بود، زیرا خداوند، حضرت محمد صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم را نشانه قیامت و مژده‌دهنده بهشت و بیم‌دهنده عقوبت‌ها و کیفرها قرار داده است. آری، او با شکم گرسنه از دنیا رفت. و با قلبی سلیم به دیار آخرت وارد شد. او تا آن‌گاه که به سرای باقی شتافت و دعوت پروردگارش را اجابت کرد، سنگی روی سنگی ننهاد. چه بزرگ است منت خدا بر ما که نعمت وجود چنین رهبری را به ما عطا فرمود تا از او پیروی کنیم، و به دنبال چنین پیشوایی گام برداریم! به خدا سوگند، من به این جبه خود آن قدر وصله زدم که دیگر از وصله‌زننده آن شرم کردم. کسی به من گفت: دیگر این لباس کهنه را از خود دور نمی‌کنی؟ گفتم: از من دور شو که راهیان شب در بامداد مورد ستایش قوم قرار می‌گیرند. موفق باشید